

Μία καὶ μόνη ἀπορριφθεῖσα αἵτησις κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ λησμονήσῃ χιλιάς εὐεργεσίας ὧς ἄλλοτε παρέσχομεν εἰς αὐτόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐν Ζακύνθῳ διευθυντὴς τῶν ἀνατολικῶν τηλεγράφων κ. Φόρστερ τηλεγραφικῶς ἀνγγέειλεν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως, ὡς καὶ εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Α. Χρηστομάνον, ὅτι τὴν πρωΐαν τῆς πέμπτης, 15 Ἰανουαρίου, παρατηρήθη ἐλάττωσις τῶν ὑδάτων κατὰ ἐν μέτρον καὶ 20 ἑκατοστὰ, προσελθούσα ἐκ καθιζήσεως τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, τὴν δὲ ἐσπέραν κατὰ τὴν 9 54' ὥραν ἰσχυρὰ δόνησις σεισμοῦ ἔχουσα τὴν ἐστίναν τῆς ἐν τῷ πελάγει παρὰ τὰς Στροφάδας νήσους· τὴν δόνησιν ταύτην προσερχομένην ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς καὶ κυματοειδῇ ῥηθάνονσαν ἰσχυροτέραν ἐν Πύργῳ καὶ Κατακόλῳ. Ὁ κ. Φόρστερ ἐξακολουθεῖ τὰς σεισμολογικὰς του παρατηρήσεις, ἐκρράζει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι αὗται θὰ λύσωσι τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἐστίας τῶν κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ἐπισυμβαίνόντων σεισμῶν.

Ἡ « Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων » δημοσιεύει τὸν κατάλογον τῶν συνήθως παρτιθεμένων εἰς τὸ γεῦμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας ἐδεσμάτων. Ἰδοὺ τίνα εἶνε κυρίως τὰ φαγητὰ δι' ὧν τρέφεται ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τοῦ Οὐρανίου Κράτους: πόδες ἄρκτου, οὐραὶ ἐλάφου, γλῶσσαι νήσας, ὕδος καμήλου, χεῖλη λαγωῦ, μυελὸς βοῦς. » Ὁ διάσημος Γάλλος γαστρονόμος Βριλλιά Σαδαρὲν ἔλεγεν « Εἰπέ μου τί τρώγεις, διὰ νὰ σοῦ εἰπῶ τίς εἶσαι. » Ἐάν τις ἔλεγεν αὐτῷ ὅτι τρώγει κρέας πιθήκου, καμήλου, ἄρκτου, ἐλάφου, θὰ τῷ ἀπήντα βεβαίως· ἀδιστάκτως: « Εἶσαι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ».

Ἡ Βελγικὴ Ἐπιθεώρησις τῆς Κηπουρικῆς περιγράφει τίνι τρόπῳ οἱ Σίνκι ἐπιτυγχάνουσι πλεῖστα νάνη δένδρα. Ἐν τῷ φλοιῷ πορτογαλλίου ἀνοίγουσιν ὁπῇ δύο ὑφεκατομμέτρων διαμέτρου· διὰ τῆς ὁπῆς ταύτης ἀφαιροῦσι πᾶν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καρποῦ, καὶ πληροῦσι τὸ σχηματισθὲν κενὸν διὰ μίγματος ἰνῶν κοκκ., τεμαχίων ἐρίου καὶ κόνεως ἀνθρακος. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπύρματος τούτου φυτεύουσι τὸ σπέρμα τοῦ φυτοῦ. Τὸ οὕτω παρασκευασθὲν πορτογαλλικὸν ποτίζουσι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ νέον φυτὸν ἀναπτύσσεται καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς ὁπῆς. Αἱ ρίζαι ἐπίσης ἀναπτύσσονται καὶ διαπερῶσι τὸν φλοιὸν, ἀμέσως ὅμως κόπτονται σύρριζα, καὶ τοῦτο ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη. Οὕτως ἐπιτυγχάνουσι νὰ ἔχωσι φυτὸν τι νάνον ὕψους μόλις 10-12 ὑφεκατομμέτρων, κατὰ δὲ τὴν ὁψιν ὁμοίως ὅμοιον πρὸς ἀγκυλὸν δένδρον. Τὸ φυτὸν ἐξακολουθεῖ βλαστάνον ἐπὶ πολλὰ ἔτη χωρὶς ν' ἀναπτύσσεται ἐπὶ πολὺ.

Ὁ μεγαλειότερος τῶν τετρακοσίων γάτων τῶν ἐκτεθέντων ἐσχάτως εἰς τὸ Κρυστάλλινον Παλάτιον κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἐκθεσιν τῶν γάτων ἐ-

ζύγιζεν 23 λίτρας ἀγγλικὰς (8 ὀκάδας καὶ 75 δράμα), πολλοὶ δ' ἄλλοι εἶχον σχεδὸν τὸ αὐτὸ βάρος. Μέλας τις γάτος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν κυανοῦν καὶ τὸν ἕτερον λευκοκαρυόχρουν. Αἱ πεντήκοντα πέντε κλάσσεις τῆς ἐκθέσεως περιελάμβανον πληθύν ζώων, ὑπῆρχον δὲ καὶ ὠραιότατοι γάτοι τῆς νήσου Μάν στερούμενοι καθ' ὅλοκληρίαν οὐράς.

Ὁ κ. Βάουερ βοηθὸς τοῦ φυσιογραφικοῦ Μουσείου τῆς Κοννεκτικουτῆς ἀναφέρει τὰ ἐξῆς· Καθ' ἣν στιγμὴν προσεπάθει νὰ διατρυπήσῃ ὦν στρουθοκαμήλου, τοῦτο ἐξερράγη ἐντὸς τῶν χειρῶν του ὡς σφαῖρα δυναμίτιδος καὶ τὸν ἔρριψεν ἀναίσθητον κατὰ γῆς. Τὸ ὦν εἶχε βλαθῇ κατὰ τὸ ταξίδιον, καὶ ἐν αὐτῷ ἀνεπτύχθησαν ἀέρια ἐπικίνδυνα καὶ δύσσομα ἅτινα προὔξενησαν τὴν ἔκκρηξιν. Τὸ ὦν ἐζύγιζε τρεῖς λίτρας καὶ τὸ κέλυφος αὐτοῦ ἦτο σκληρότατον, μόνον διὰ σφύρας δυνάμενον νὰ θρυασθῇ.

Κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ γενομένην ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων ὁ πληθυσμὸς ὁλοκληροῦ τῆς ἐπικρατείας ἀνέρχεται εἰς 38,218,903. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1881 ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἀνῆρχετο εἰς 37,672,048. Ἐπομένως ἐντὸς πενταετίας ὁ πληθυσμὸς ῥῆξῃθη κατὰ 546.855 ἄτομα.

Τὸ συνδικάτον τῶν ἀδαμαντοπωλῶν τοῦ Λονδίνου κατέχει νῦν τὸν μεγαλειότερον τῶν γνωστῶν ἀδαμάντων. Ὁ ἀδάμας οὗτος ἀνευρέθη ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ, ἐζύγιζε δὲ ἀκατέργαστος 400 καράτια. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἠγόρασε ἐν τῶν τεμαχίων τοῦ ἀδαμαντος ἐκ τῶν ἀπομενόντων μετὰ τὴν κατεργασίαν, ἀντὶ 200,000 φράγκων.

Ἀνταποκριτὴς γεωργικῆς ἐφημερίδος ἐπιστέλλει πρὸς αὐτὴν τὰ ἐπόμενα.

« Κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος εἰς τῶν φυλάκων μου διηγῆθαι τὸ ἐξῆς· Εἶνε γνωστὴ ἡ ἀπέχθεια τοῦ ἀκανθόχοιρου πρὸς πάντα τὰ ἔρπετα καὶ ἰδιαίτερώς πρὸς τὴν ἔχιδνα, ὀλίγοι ὅμως ἴσως γινώσκουσι πῶς κατορθοῖ νὰ συλλάβῃ τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο ζῶον καὶ τραπῇ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ φύλαξ μου περιπατοῦν ἐντὸς τοῦ δάσους παρατήρησεν ἔχιδναν κοιμωμένην ἐν τῷ ἡλίῳ, ἐνῷ ὅμως ἡτοιμάζετο νὰ τὴν φονεύσῃ πυροβολῶν, εἶδεν ἀκανθόχοιρον ἐρχόμενον βραδέως καὶ πλησιάζοντα μετὰ προσοχῆς εἰς τὸ ἔρπετόν. Παρέστη τότε εἰς περιεργότατον θέαμα. Μόλις ὁ ἀκανθόχοιρος ἐπλησίασε τὴν λείαν, ἀρπάζει τὴν οὐρὰν τῆς ἔχιδνης διὰ τῶν ὀδόντων καὶ πάραυτα συσπειροῦται σχηματίζων σφαῖραν. Ἡ ἔχιδνα ἐξυπνήσασα ἐκ τοῦ πόνου, στρέφεται, παρατηρεῖ τὸν ἐχθρόν της καὶ ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ. Ὁ ἀκανθόχοιρος μένει ἀκίνητος. Ἡ ἔχιδνα μακινώδης, τὸν σύρει, τὸν περιστρέφει, παλαίει, συρίζει καὶ περιστρέφεται. Μετὰ πέντε λεπτὰ καθίσταται αἱματόφυρτος. Τὸ στόμα της εἶναι πλέον ἀληθὲς πληγὴ ἐπὶ τέλους καταπίπτει ἀναίσθητος, κινεῖται ἐπὶ ὀλίγον, ἀγωνιᾷ καὶ ἐκπνέει. Ὅταν ὁ ἀκανθόχοιρος ἐνόησε ταύτην ἐντελῶς θανοῦσαν, τὴν ἀφῆκε καὶ ἡσύχως ἀνεγερθεὶς ἤρχισε κατατρώγων τὴν ἔχιδναν. Ὁ ἀκανθόχοιρος λοιπὸν δὲν ἐφόνευσε τὴν ἔχιδναν, ἀλλὰ τὴν ἠγάγασε ν' αὐτοκτονήσῃ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν αὐτοῦ τυπομένην.